

COPAK TOHO CHTĚL TAK MOC?

Tmavá místnost, kam by se za normálních okolností vešla postel, židle a menší šatní skříň, teď ukrývala 6 dětí. Byl čas spát a všechna dítká už poslušně ležela v postelích. Nic jiného jim také nezbývalo. Dnes bylo ovšem něco jinak. Malý drobný kluk s modřinou nad pravým okem se nesnažil usnout jako všichni ostatní, seděl pod malým oknem, kterým prostupovalo pár paprsků světla z lampy, a držel v ruce knihu. Knihu, kterou nedávno našel schovanou pod podlahou.

Chlapec miloval knihy, obzvlášť když mu jeho maminka četla před spaním a jemu se poté zdály krásné sny. Tady, kde právě teď musel být, knihy nebyly. Kromě pár upozornění a rozkazů, jež visely všude okolo, tu ani nebylo co číst. Když dnes ráno našel tento cenný poklad v jedné z uliček, poprvé za celou dobu pobytu v prázdnosti našel útěchu. Našel štěstí a radost, které tak dlouho postrádal. Čekal celý den, než si mohl potají sednout pod okénko a konečně otevřít knihu a začít číst. A když pak konečně nadešel večer a mohl knihu otevřít, zjistil, že to není kniha s pohádkami, jako měl doma, ale obyčejný sešit s matematickými příklady. A najednou se rozplakal. Nebyl zklamaný. Naopak, byl neuvěřitelně šťastný. Nikdy neměl rád školu, ale když přijel sem, kde nemohl špatně napsat diktát, nebo špatně spočítat příklad, začalo mu to chybět. Více a více se mu stýskalo po paní učitelce, která mu neustále říkala, že by měl psát písmenka kulatější a číslice větší. Stýskalo se mu po tom, když přišel domů s jedničkou z počtů a byl neskutečně šťastný, že si umí spočítat dvě kostky cukru tak, aby to maminka nepoznala. Listoval sešitem a podívoval se nad čísla, které byly napsány na zažloutlých stránkách. To ale netušil, že je to to poslední, co ve svém životě uvidí. Byl tak zabraný do zkoumání matematiky, kterou ještě nikdy neviděl, že si nevšiml, že se otevřely dveře a dovnitř vešli tři hlídači. Hned, jak ho uviděli, běželi k němu. Jeden mu vytrhl blok z ruky a ti druzí ho chytli za jeho hubené paže. Chlapec začal brečet, když jeden z hlídačů sešit roztrhal a začal na něho něco německy křičet. Vzal ho za jeho tmavé vlasy a odvedl ho pryč z pokoje. Se zabouchnutím dveří skončil i život malého kluka, který jen toužil po obyčejném životě se svou rodinou, knihami a vzděláním. Copak toho chtěl tak moc?